[2021] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 846

ਰਾਜੇਸ਼ ਪ੍ਰਵੀਨਚੰਦਰ ਰਾਜਗੁਰੂ

ਬਨਾਮ

ਗੁਜਰਾਤ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7578)

17 ਦਸੰਬਰ, 2021

[ਡਾ. ਧਨੰਜਯਾ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂਦ

ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਤਨਖ਼ਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀ - ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਦਾਅਵਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 1988 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਮਤਾ (ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਮਤਾ) ਅਪਣਾਇਆ। ਹੁਨਰਮੰਦ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 750 ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਨਖ਼ਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਤੇ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ - 1991 ਅਤੇ 1992 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਨੇ 950 ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। -1500 ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ - ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤੇ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਏ - ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਭਾਰਤ ਦਾ - ਆਰਟੀਕਲ 14 - ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ।

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਉਜਰਤ/ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ - ਆਯੋਜਤ: ਉਜਰਤ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਲਾਭ/ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ - ਤਨਖਾਹ ਦੇਣਾ

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 14 - ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਆਯੋਜਤ: ਆਰਟੀਕਲ 14 ਇਕੱਲੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ - ਇਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਬੋਰਡ ਨੇ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ। 17.10.1988 ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 08.06.1989 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮਿਤੀ 29.08.1991 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1991 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। 17.10.1988 ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ-ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ-ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ 5 ਸਾਲ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਤੇ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆ ਤੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 13.2][861- ਈ-ਐੱਚ; 862-ਏ-ਬੀ]

1.2 ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ-ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇਸਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਜਰਤ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯੂਨਿਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਲਾਭ/ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦਾ ਸਮੀਕਰਨ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ-ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਬੋਰਡ/ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13.3-13.6, 14] [862-ਸੀ-ਐਚ; 863-ਸੀ-ਡੀ, ਐੱਫ-ਜੀ]

1.3 ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਲਾਭ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਵੀ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਬੇੜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਰਾਬਰੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਬੇਤੁਕੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। [ਪੈਰਾ 15][863- ਜੀ-ਐੱਚ; 864-ਏ-ਸੀ]

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, **(2013) 12 ਐਸਸੀਸੀ 417: [2013] 10 ਐਸਸੀਆਰ 1091 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ**

ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, **(2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 330 : [2006] 2 ਐਸਸੀਆਰ 877***; ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੇਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **(2011) 14 ਐਸਸੀਸੀ 187 : [2011] 13 ਐਸਸੀਆਰ 1077**; *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਕੁਮਾਰ ਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **(2021) 8 ਐਸਸੀਸੀ, 784 2021 (7) ਜੇਟੀ 275 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ**

ਪੀ. ਸਿੰਗਾਰਵੇਲਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਤਿਰੁਪੁਰ ਅਤੇ ਡੀਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, **(2020) 3 ਐਸਸੀਸੀ 133 : [2019] 15 ਐਸਸੀਆਰ 408**; *ਸਕੱਤਰ, ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **1993 ਬੇਨਤੀ (1) ਐਸਸੀਸੀ 153***; ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਆਪਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਮੇਟੀ, ਮੁੰਗੇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **(2019) 18 ਐਸਸੀਸੀ 301 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2013] 10 ਐਸਸੀਆਰ 1091	**ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 7**
[2006] 2 ਐਸਸੀਆਰ 877	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 9.8**
[2011] 13 ਐਸਸੀਆਰ 1077	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 9.8**
[2019] 15 ਐੱਸਸੀਆਰ 408	**ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ**	**ਪੈਰਾ 9.8**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.7578 ।

2020 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 82 ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 24.07.2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.7579 ।

ਸੰਜੇ ਪਾਰਿਖ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੁਖਰੰਬਮ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸਾਤਵਿਕ ਪਾਰਿਖ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਪਮਾ ਨਗਨਗੋਮ, ਕਰੁਣ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸਥਾ ਮਹਿਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਸ਼ਾਖਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਾਹ, ਜੇ

1. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. 2020 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 82 ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਗੁਜਰਾਤ ਪਾਣੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਬੋਰਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨੇ 2018 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 16470 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਸਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ 5ਵੇਂ, 6ਵੇਂ ਅਤੇ 7ਵੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਕੇਲ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

3. 2020 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 179 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2020 ਦੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 82 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹੂਲਤ ਲਈ, 2020 ਦੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 82 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7578 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲੀਡ ਅਪੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

4. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਗੁਜਰਾਤ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1978 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ 06.08.1980 ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ, ਸਰਕੂਲਰਾਂ, ਨੀਤੀਆਂ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ-ਸਾਰੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਰੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੜਕ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਲਤਭਾਈ ਪਰਮਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ 'ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਲਤਭਾਈ ਪਰਮਾਰ ਕਮੇਟੀ' ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਗੁਜਰਾਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 17.10.1988 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ 5, 5 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ।

4.1 17.10.1988 ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਾਮੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਕਤ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ

"(i) ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਦਿਹਾੜੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਜਰਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 240 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਐਤਵਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ii) ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 14 ਮਿਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਛੁੱਟੀ, ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

(iii) ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰ 15 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਿਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 14 ਮਿਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਛੁੱਟੀ, ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ। ਉਹ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(iv) ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਵਰਕਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਰਧ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ, ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਹਿਰ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਤਨਖਾਹ, ਜਨਰਲ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 14 ਮਿਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਛੁੱਟੀ, 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ, 20 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਛੁੱਟੀ, ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ। ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਾਮੇ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ 15 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ, 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦੋ ਅਤੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

4.2 ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਨੇ 08.06.1989 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ 17.10.1988 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿ ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 17.10.1988 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਮਤੇ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ 'ਤੇ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 750 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 5 ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭ।

4.3 ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 01.05.1991 ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 17.10.1988 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਜੀਆਰ ਮਿਤੀ 01.05.1991 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗ ਕਲੈਰੀਕਲ ਕਾਡਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ - III ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਸਸੀਸੀ ਪਾਸ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 7 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 950-1500. ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਤਾ ਮਿਤੀ 15.02.1992 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ 950 ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 01.05.1991 ਨੂੰ ਸਾਰੇ SSC ਪਾਸ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਮਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਹਨ

ਪੰਜ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 2550 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ -10 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਮਤੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 2550-55-2600-60-3200 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ।

4.4 ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮਤਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਗੈਰ-ਕੁਸ਼ਲ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਿਤੀ 05.06.2015 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਨੇ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਾ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

4.5 ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭੇਜੀ ਸੀ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀਆਂ ਮਿਤੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 950-1500 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 3050-4590 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੋਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ। ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2018 ਦੇ ਐਸਸੀਏ ਨੰਬਰ 16470 ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਅਧੀਨ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। 950-1500 ਹੈ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ 17.10.1988 ਦੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਕਤ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ/ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਿ 15.10.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇਣ - ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 5ਵੇਂ, 6ਵੇਂ ਅਤੇ 7ਵੇਂ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਖੇਤਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ।

5. ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 16470 ਆਫ 2018 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 1992 ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 01.05 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। 1991 ਅਤੇ 15.02.1992, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ - ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

7. ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਪਾਰਿਖ, ਅਸਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

7.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

7.2 ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਰਿਖ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

06.08.1990 ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ, ਸਰਕੂਲਰ, ਨੀਤੀਆਂ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ 06.08.1990 ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

7.3 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਾਰ 17.10.1988 ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

7.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਿਆਂ/ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਨਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7.5 ਇਹ ਅੱਗੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਰਿਖ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਰਗੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹੀ ਜੀਆਰਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਿਤੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਤਕਰਾਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ 3348 ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ 474 ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7.6 ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਰਿਖ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਸਿਰਫ ਗੁਜਰਾਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬੋਰਡ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਾਂਗ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ। ਭਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ, (2013) 12 ਐਸਸੀਸੀ 417

8. ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

9. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸਥਾ ਮਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹਨ।

9.1 ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

9.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 17.10.1988 ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 17.10.1988 ਦੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪਣਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਾਂਗ ਰਿਸਪੈਂਡੈਂਟ-ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

9.3 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿਤਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਾਭ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਨੂੰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

2015 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਜੋ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਇਮ ਹੈ।

9.4 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੇਵਲ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1991 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1992 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਜੋ ਬਾਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ - ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9.5 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਐੱਸ ਨੰ.	ਮਿਤੀ	ਵੇਰਵੇ
1.	17.10.1998	ਸਰਕਾਰ ਗੁਜਰਾਤ ਨੇ 17.101988 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ 5, 5 ਜਾਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਨਰਮੰਦ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਿਹਾੜੀ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਸਐਲਪੀ ਵਿੱਚ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ/ ਪਾਲਿਸੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2.	08.06.1989	ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਿਤੀ 08.06.1989 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭਿਤ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ
3.	01.05.1991 ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤਾ	ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ, 1988 ਦੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗ ਕਲੈਰੀਕਲ ਕਾਡਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-3 ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਸਐਸਸੀ ਪਾਸ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 07 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਗੇਟ ਤੋਂ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

4.	29.08.1991	ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 991 ਦਾ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
5.	15.02.1992	ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਤਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 01.05.1991 ਤੋਂ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ 950 ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।
6.	13.08.2003	ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 5 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ 1988 (ਮਾਤਾ-ਪੱਤਰ ਸੰਕਲਪ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 2250/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।
7.	03.08.2004	ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ 1988 (ਪੈਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 2250-55-2600-60-3200 ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤਾ।
8.	30.03.2015 / 10.04.2015	ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਅਕੁਸ਼ਲ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
9.	05.06.2015	ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ 950-1500 ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 05.06.2015 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।
10.	2015-2018	ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਭੇਜਦੇ ਹਨ।
11.	2018	ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫੀਲਡ ਐਸਸੀਏ ਨੰਬਰ 16470 ਆਫ਼ 2018 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।
12.	23.07.2019	ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੋਰਡ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ-ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ: 1. ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 2. ਬੋਰਡ ਨੇ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ 1988 ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 3.ਸੰਚਾਰ 05.06.2015 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਜ਼ੋਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ। 4. ਯੋਗ ਅਕੁਸ਼ਲ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਭੇਜਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ।
13.	07.09.2019	ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।
14.	09.09.2019	ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1991 ਦੇ ਮਤੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ।

9.6 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

9.7 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1991 ਦੇ ਮਤੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

9.8 ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਣਜਾਣੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ **ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ**, (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 330 (ਪੈਰਾ 15)**; ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੇਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ,** (2011) 14 ਐਸਸੀਸੀ 187 ਅਤੇ ਪੀ. **ਸਿੰਗਾਰਵੇਲਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਤਿਰੁਪੁਰ ਅਤੇ ਡੀਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ**, (2020) 3 ਐਸਸੀਸੀ 133 ।

9.9 ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

9.10 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ / ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਿਲਾਇੰਸ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,**

1993 ਸਪਲ.(1) ਐਸਸੀਸੀ 153; ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਆਪਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਮੇਟੀ, ਮੁੰਗੇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2019) 18 ਐਸਸੀਸੀ 301 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਕੁਮਾਰ ਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2021) 8 ਐਸਸੀਸੀ 784

9.11 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੇਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ- ਬੋਰਡ 'ਤੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3348 ਸਰਗਰਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ, 3348 ਸਰਗਰਮ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 474 ਨੂੰ 1991 ਅਤੇ 1992 ਲਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। 5 ਲੱਖ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 474 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੁ. 5 ਲੱਖ 474 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 23.7 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ 474 ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੋਰਡ 'ਤੇ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

11. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

12. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਿਤੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ?

13. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

ਮਿਤੀ 17.10.1988 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਗਰਾਂਟ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੁਨਰਮੰਦ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੇ ਮਿਤੀ 17.10.1988 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ 17.10.1988 ਦੇ ਜੀਆਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਮਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ - ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 17.10.1988 ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

13.1 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਮਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ 17.10.1988 ਦੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਜੋ ਐਸਐਸਸੀ ਪਾਸ ਹਨ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਵਿਭਾਗ ਕਲੈਰੀਕਲ ਕਾਡਰ ਕਲਾਸ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 950-1500 ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1991 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 1992 ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਹੋਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ - ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਭੇਦਭਾਵ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

13.2 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਨੇ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ 17.10.1988 ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ 08.06.1989 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮਿਤੀ 29.08.1991 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1991 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 17.10.1988 ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ - ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ 5 ਸਾਲ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਮਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ 17.10.1988 ਦੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੱਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

13.3 ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੁਝ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇਸਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਜਰਤ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯੂਨਿਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਲਾਭ/ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

13.4 ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਤਨਖ਼ਾਹ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ।

13.5 ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਹੀ ਸਲੂਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

13.6 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਬੋਰਡ/ਬਾਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ

ਸਹਿਕਾਰੀ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

> "32. ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਝ ਨਾ ਪਵੇ। ਪਰ ਬੋਰਡਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ/ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ/ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤਨਖ਼ਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

13.7 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੇ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ।

14. ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਅਪਣਾਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 17.10.1988 ਦੇ ਮੂਲ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ/ਕਰਮਚਾਰੀ - ਬੋਰਡ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਮਾਨ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਬੇੜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਰਾਬਰੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

15.1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਜੇ ਰਾਜ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

15.2 ਦੇਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪੈਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

> "26. ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਲਾਭ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਗਏ ਹਨ। [ਵੇਖੋ: ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ - 1996 (2) ਐਸਸੀਸੀ 459, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਿਰਲੋਸਕਰ ਨਿਊਮੈਟਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ - 1996 (4) ਐਸਸੀਸੀ 433, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ - 2003 (5) ਐਸਸੀਸੀ 437, ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ - 2000 (9) ਐਸਸੀਸੀ 94।]"

16. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਿਤੀ 01.05 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। 1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਉਕਤ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1991 ਅਤੇ 1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

17. ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ - ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 01.05.1991 ਅਤੇ 15.02.1992 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 17.10.1988 ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

